

CONCERTS al **MuVIM**

25/05/25

Els Preludis per a piano d'Aleksandr Scriabin

Daniel Pereira

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

MuVIM
Un museu diferent

València | és *música*

CONCERTS al MuVIM

Els Preludis per a piano de Aleksandr Scriabin Daniel Pereira

Diumenge, 25 de maig de 2025, a les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: Daniel Pereira, piano

Música de: Aleksandr Scriabin (1872-1915)

PROGRAMA

Preludi op. 2, núm. 2 (1889)

24 Preludis op. 11 (1888-1896)

Vivace • Allegretto • Vivo • Lento • Andante Cantabile • Allegro • Allegro Assai • Allegro agitato • Andantino • Andante • Allegro assai • Andante • Lento • Presto • Lento • Misterioso • Allegretto • Allegro agitato • Affettuoso • Appassionato • Andante • Lento • Vivo • Presto

5 Preludis op. 16 (1894-1895)

Andante • Allegro • Andante cantabile • Lento • Allegretto

4 Preludis op. 31 (1903)

Andante • Con stravaganza • Presto • Lento

4 Preludis op. 37 (1903)

Mesto • Maestoso, fiero • Andante • Irato impetuoso

Preludi op. 59, num. 2 (1910)

Sauvage, belliqueux

5 Preludis op. 74 (1914)

Douloureux, déchirant • Très lent, contemplative • Allegro drammatico • Lent, vague, indécis • Fier, belliqueux

Filosofia, teosofia i música

Durant la segona meitat del segle XIX es produïren notables avanços en el llenguatge de compositors com Liszt, Berlioz o Wagner, les obres dels quals tingueren un extraordinari impacte en la generació posterior de Debussy, Mahler o Strauss. És en este context on emergeix la figura d'Alexander Scriabin (Moscou, 1872-1915). Com un visionari, la seua música —deutora de Chopin— abandonà la tradició romàntica tardana i s'endinsà en el modernisme de principis del segle XX. On millor es visualitza l'estil d'Scriabin és a les seues obres per a piano. Els 90 preludis d'Scriabin exemplifiquen la sorprenent evolució de la seua música, filosofia i personalitat. Són joies microscòpiques que giren entorn d'un únic pensament musical, transformat i variat en tot just uns compassos. Beliáyev, amic i influent editor i empresari musical, li demanà que componguera dues sèries de 24 preludis, inspirades probablement en els 24 preludis op. 28 de Chopin. Scriabin en va completar 47. Es publicaren els primers 24 com els preludis op. 11, que s'escoltaran en este concert, i els 23 restants es van reunir en subsegüents edicions separades. L'ordre ací presentat no coincideix amb el cronològic, sinó que segueix el cercle ascendent de cinquenes de les tonalitats majors i els seus relatius menors, similar al de l'op. 28 de Chopin, i de la manera en què van ser publicats.

Després de renunciar al seu lloc de professor en el Conservatori de Moscou, Scriabin va iniciar un dels períodes compositius més fructífers de la seua vida, on s'emmarquen els preludis op. 31 i 37. A primeries del XX, la situació personal d'Scriabin es complicà. Durant este temps de transició personal i artística, va cercar nous recursos harmònics, tímbrics i rítmics que s'evidenciaren en les obres compostes en els següents anys. Filosofia i religió havien sigut des de sempre una part significativa de la vida intel·lectual d'Scriabin, inspirat pel panteisme, el subjectivisme, la teoria del Superhome de Nietzsche (*Übermensch*), la teosofia o el misticisme. En els últims anys de vida es van

accentuar les seues tendències megalòmanes i les seues composicions, que s'havien allunyat totalment de la tonalitat convencional, van evolucionar cap a l'ambigüitat i l'atonalitat. El preludi op. 59 és el primer que manca d'armadura i s'allunya de tot el que poguera semblar-se a una conclusió tonal. Els preludis op. 74, últim conjunt de peces escrites per Scriabin, representen l'evolució cap a un llenguatge harmònic més abstracte i místic. Són peces que ofereixen una experiència sonora que transcendeix les convencions del seu temps.

El pianista gallec **Daniel Pereira** es va graduar amb un Doctorat en Arts Musicals en la Universitat de Maryland, un màster en la Universitat d'Hartford i un Diploma d'Artista en la Universitat Estatal de Nova York, després d'haver finalitzat els seus estudis en el Conservatori Superior de Vigo. La seua tesi doctoral va presentar la integral de preludis d'Alexander Scriabin, sobre els quals va editar el doble CD *90 Scriabin Complete Piano Preludes*. Ha sigut pianista acompanyant a l'Escuela Superior de Arte Dramático de Màlaga i en el Real Conservatorio de Danza Mariemma de Madrid. És membre del cos de professors de música i arts escèniques.

Aleksandr Scriabin

Filosofía, teosofía y música

Durante la segunda mitad del siglo XIX se produjeron notables avances en el lenguaje de compositores como Liszt, Berlioz o Wagner, cuyas obras tuvieron un extraordinario impacto en la generación posterior de Debussy, Mahler o Strauss. Es en este contexto donde emerge la figura de Alexander Scriabin (Moscú, 1872-1915). Como un visionario, su música —deudora de Chopin— abandonó la tradición romántica tardía y se adentró en el modernismo de principios del siglo XX. Donde mejor se visualiza el estilo de Scriabin es en sus obras para piano. Los 90 preludios de Scriabin ejemplifican la sorprendente evolución de su música, filosofía y personalidad. Son joyas microscópicas que giran en torno a un único pensamiento musical, transformado y variado en apenas unos compases. Beliáyev, amigo e influyente editor y empresario musical, le pidió que compusiera dos series de 24 preludios, inspiradas probablemente en los 24 preludios op. 28 de Chopin. Scriabin completó 47. Se publicaron los primeros 24 como los preludios op. 11, que se escucharán en este concierto, y los 23 restantes se reunieron en subsiguientes ediciones separadas. El orden aquí presentado no coincide con el cronológico, sino que sigue el círculo ascendente de quintas de las tonalidades mayores y sus relativos menores, similar al del op. 28 de Chopin, y de la manera en que fueron publicados.

Después de renunciar a su lugar de profesor en el Conservatorio de Moscú, Scriabin inició uno de los periodos compositivos más fructíferos de su vida, donde se enmarcan los preludios op. 31 y 37. A principios del XX, la situación personal de Scriabin se complicó. Durante este tiempo de transición personal y artística, buscó nuevos recursos armónicos, tímbricos y rítmicos que se evidenciarán en las obras compuestas en los siguientes años. Filosofía y religión habían sido desde siempre una parte significativa de la vida intelectual de Scriabin, inspirado por el panteísmo, el subjetivismo, la teoría del Superhombre de Nietzsche (*Übermensch*) o el misticismo.

En los últimos años de vida se acentuaron sus tendencias megalómanas y sus composiciones, que se habían alejado totalmente de la tonalidad convencional, evolucionaron hacia la ambigüedad y la atonalidad. El preludio op. 59 es el primero que carece de armadura y se aleja de todo lo que pudiera parecerse a una conclusión tonal. Los preludios op. 74, último conjunto de piezas escritas por Scriabin, representan la evolución hacia un lenguaje armónico más abstracto y místico. Son piezas que ofrecen una experiencia sonora que trasciende las convenciones de su tiempo.

El pianista gallego **Daniel Pereira** se graduó con un Doctorado en Artes Musicales en la Universidad de Maryland, un máster en la Universidad de Hartford y un Diploma de Artista en la Universidad Estatal de Nueva York, después de haber finalizado sus estudios en el Conservatorio Superior de Vigo. Su tesis doctoral presentó la integral de preludios de Alexander Scriabin, sobre los cuales editó el doble CD *90 Scriabin Completo Piano Preludes*. Ha sido pianista acompañando en la Escuela Superior de Arte Dramático de Málaga y en el Real Conservatorio de Danza Mariemma de Madrid. Es miembro del cuerpo de profesores de música y artes escénicas.

Daniel Pereira